

El disputat vot del doctor Broggi

El doctor Moisès Broggi, un dels impulsors del manifest 12 d'abril per la celebració d'una Conferència Nacional del Sobiranesme, vol una candidatura unitària de l'independentisme a les pròximes eleccions catalanes. Dilluns, 30 d'agost, una delegació de la candidatura Solidaritat Catalana per la Independència (SCI), formada per l'ex-president del Barça Joan Laporta, l'ex-dirigent d'ERC Uriel Bertran i el cap de comunicació, Jordi Finestres, es reunia amb el doctor Broggi i, segons que afirmen, ell acceptà l'ofertament de tancar la llista de SCI per Barcelona com a gest de suport a aquella candidatura. Això semblava implicar que els signants d'aquell manifest –entre els quals hi havia Heribert Barrera (ex-president d'ERC), l'ex-alcalde de Badalona pel PSC Joan Blanch i l'ex-president de l'Institut d'Estudis Catalans Antoni Badia i Margarit– i la plataforma que s'havia edificat al seu voltant, Suma Independència (SI), secundarien Broggi i donarien suport a Laporta. Però l'endemà el Manifest 12 d'Abril feia un comunicat indicant que el doctor Broggi no s'adheria a SCI i, acte seguit, SI donava suport a Reagrupament, l'associació de l'ex-conseller d'ERC Joan Carretero que també es vol presentar a les eleccions catalanes. Reagrupament recorda que Broggi està associat, però el venerable doctor de 102 anys aclareix que ell només donarà suport a una candidatura unitària de l'independentisme. Tornem a ser on érem: el doctor i els seus col·legues havien demanat que totes les associacions, plataformes i partits independentistes que volgueren presentar-se a les eleccions participaren en una convenció i formaren una candidatura unitària per rendibilitzar els vots i donar sortida a l'efervescència independentista que havia brollat a la manifestació del 10 de juliol de resposta a la sentència del Tribunal Constitucional espanyol sobre l'Estatut. Els principals destinataris del manifest eren Esquerra, Reagrupament i Joan Laporta, que ja havia anunciat

Joan Carretero, a l'esquerra, i Joan Laporta en un acte de Reagrupament quan l'ex-president del Barça no tenia partit polític.

La manca d'entesa entre Reagrupament i Solidaritat Catalana per la Independència a l'hora de pactar una candidatura unitària fragmentarà el vot independentista? ERC diu que és bo que hi haja més partits independentistes i Reagrupament i SCI, que confluiran després de les eleccions.

la intenció de liderar una opció. L'activitat de les dues formacions –ara per ara extraparlamentàries– ha estat febril durant el mes d'agost, però només ha estat possible una trobada entre Laporta i Carretero –si més no, que s'haja fet pública. El resultat va ser un comunicat conjunt que planteja bones

intencions per a un futur (posterior a les eleccions), però cap acord unitari abans dels comicis.

Escull primari. Un dels esculls ha estat el mètode establert per Solidaritat per a triar els candidats: unes eleccions primàries que es van dur a terme

aquest cap de setmana passat, en què els adherits van votar els membres de les llistes de la candidatura final. Els tres líders de Solidaritat –Laporta, Bertran i Alfons López Tena (que ha estat diputat de Convergència i vocal del Consell General del Poder Judicial)– han plantejat aquest sistema de confecció de llistes com un exemple de democràcia davant les llistes tancades dels altres partits. Però Reagrupament ja va votar llistes el passat mes de juliol. I la candidatura única amb Solidaritat hauria implicat que els seus caps de llista tornaren a passar per un procés d'elecció.

Membres de SCI opinen que això no representava cap problema perquè el sistema d'elecció de candidats permet de presentar equips, la qual cosa –asseguren– permetia de fer uns grups que garantiren, en alguns casos, llocs de sortida per a les principals cares de Reagrupament. En canvi, ara que ja s'han dut a terme les primàries i s'han elegit els candidats, la candidatura unitària és més i més difícil.

Solidaritat Catalana afirma amb rotunditat que aquestes llistes van a missa. Alfons López Tena va ser molt clar en una conferència de premsa anterior a la cita del 4 de setembre: “Quan els candidats hagen estat elegits, ningú no estarà legitimat per a canviar-los.”

Per contra, Rut Carandell, cofundadora de Reagrupament i cap de llista d'aquesta associació per Barcelona, no ho veu de la mateixa manera. “Pensem que encara és possible una candidatura unitària i per això Joan Carretero ha convidat Joan Puigcercós i Joan Laporta a una reunió el 12 de setembre a Arenys de Munt”, el lloc on va començar l'onada de consultes independentistes municipals ara fa un any, el 13 de setembre.

Segons Carandell, “les qüestions internes d'una formació –en referència al procés de selecció engegat per SCI– no poden entrebancar la unitat de l'independentisme”. En aquest sentit, Carandell considera que Solidaritat es troba en la mateixa situació que Reagrupament, amb unes llistes fetes que, així i tot, no han d'impossibilitar una candidatura unitària: “Nosaltres també tenim elegits els candidats, des del juliol. També vam fer una assemblea i vam elegir els candidats d'una manera

molt semblant. Per fer una candidatura unitària només cal voluntat.”

A Esquerra confirmen que Joan Puigcercós no acudirà a la cita. I Joan Laporta, en una conferència de premsa, va explicar que la col·laboració possible amb Reagrupament serà després de les eleccions. “Com vam dir al comunicat conjunt després de la reunió, seguirem estratègies paral·leles confluents: al Parlament no tan sols haurem de sumar amb Reagrupament, sinó també amb Convergència i Esquerra per tal d'aprovar una declaració unilateral d'independència.” I va aclarir novament que “els candidats elegits el 4 de setembre seran els que es pre-

El doctor Broggi continua defensant una candidatura unitària.

sentaran per Solidaritat Catalana a les eleccions al Parlament”.

La candidatura unitària que reclama insistentment el doctor Broggi sembla improbable.

Bones maneres. Totes tres formacions insinuen que no serà una campanya electoral a mata-degolla entre elles. “El votant independentista tindrà –afirma Laporta– dues opcions com a mínim. Intentarem que ens votin a nosaltres, amb lleialtat cap als altres perquè tenim el mateix objectiu.”

També Rut Carandell recorda, des d'EL TEMPS, que l'objectiu no és

bescanviar acusacions: “Hem de tenir clar que els enemics són els partits d'obediència espanyola; ha de quedar clar quin és l'objectiu comú i no barallar-nos entre nosaltres.”

I també el secretari de comunicació d'Esquerra, Ignasi Llorente, defensa un respecte mutu: “A nosaltres ens agrada respectar totes les opcions i intentem sempre arribar a acords i pactes nacionals, però no hem de parlar tant de candidatures sinó de programes.”

Llorente veu més que complicada una candidatura unitària, perquè no hi troba cap avantatge: “Tampoc no trobo que sigui positiu per a l'independentisme. Per aconseguir la independència no únicament calen independentistes d'esquerra, també en fan falta de dreta i de centre-dreta, cosa que ofereixen aquestes noves formacions.”

Per aquesta mateixa raó, Llorente no creu que la presentació de tres opcions clarament independentistes fragmente el vot ni afecte Esquerra: “L'independentisme ha crescut molt i hi ha prou massa social perquè no càpiga en un sol partit. Per això van sortint opcions per a votants de centre i centre-dreta que no solament poden eixamplar els resultats de l'independentisme, sinó que poden també obligar Convergència i Unió a sortir d'aquesta ambigüitat sobre la independència en què s'han instal·lat: això també seria positiu.”

Pel que fa a la possibilitat que Reagrupament i Solidaritat Catalana afecten els resultats d'Esquerra, Llorente és escèptic: “En algun moment ens han pogut votar independentistes que no fossin d'esquerres, però ja ens van deixar de votar, perquè no els podem mantenir: hi ha reptes prioritaris per a nosaltres, com la justícia social, que no ho són per a aquests independentistes de dreta. Quan s'han adonat que aquestes qüestions són irrenunciables per a Esquerra, aquests electors conservadors ens han deixat de votar. Per a Esquerra és tan irrenunciable la justícia social i el republicanisme com l'independentisme.”

Referèndum o declaració unilateral. L'estratègia d'uns partits i uns altres per a assolir la independència també és un pèl diferent, tot i que podrien convergir. Reagrupament ha traçat un full de ruta per aconseguir-la

REAGRUPAMENT

FFF

Joan Carretero i Rut Carandell, caps de llista de Reagrupament per Girona i Barcelona, respectivament, a la inauguració de la seu de Barcelona.

durant la legislatura vinent, Solidaritat Catalana exigeix una declaració unilateral d'independència del Parlament de Catalunya i Esquerra veu més factible la convocatòria d'un referèndum primer de tot. Convergència vol que la legislatura vinent es desenvolupi el dret de decidir en termes econòmics i es posi a votació la reclamació del concert econòmic com a model de finançament del Principat.

El president d'Esquerra, Joan Puigcercós, ha expressat la seua opinió sobre una improbable declaració unilateral d'independència en una carta: "Estic completament d'acord amb els independentistes que pensen que en aquest moment històric cal arriscar i fer un pas endavant. Però no hem de confondre un pas endavant amb una fugida endavant. I en aquest punt vull ser molt clar: crear l'expectativa d'una imminent proclamació de la independència des del Parlament és, en el millor dels casos, confondre desig i realitat; i en el pitjor, és jugar frívolament amb les il·lusions de la gent. Per desgràcia, personalment no penso ser còmplice de cap operació basada en premisses falses, per molt benintencionades que siguin."

Les dificultats legals que l'estat espanyol pot presentar a un referèndum no seran, segons Llorente, cap obstacle

"si l'arc parlamentari permet la consulta: mig milió de persones ha participat en consultes municipals i ha demostrat la seva força. La força de les urnes no la guanya cap Constitució."

En canvi, algunes de les adhesions que han rebut aquests últims dies tant Reagrupament com Solidaritat Catalana donen suport explícit a l'estratègia de la declaració unilateral. És el cas del Cercle Català de Negocis, que ha situat un dels seus membres, Joan Canadell, al costat del partit de Carretero i un

a un altre –incloses Convergència i Esquerra– i les adhesions de plataformes, associacions, personalitats i entitats. En la mateixa conferència de premsa en què Laporta feia pública l'adhesió *compartida* del Cercle Català de Negocis, també anunciava la incorporació del Partit Republicà Català, liderat per Agustí Soler; d'Oriol Sallas, ex-president de Reagrupament; i de Santi Vilanova, portaveu i ànima d'Els Verds-Alternativa Verda. Abans havia anunciat, entre més, la incorporació,

Malgrat les "estratègies paral·leles" de Reagrupament i Solidaritat, tots dos lluiten per arrabassar-se adhesions

altre, Àlex Sánchez, a la Solidaritat Catalana de Laporta. A la presentació de l'adhesió del Cercle al projecte de Solidaritat, Sánchez ho va aclarir: "Ens sumarem a tots els partits que incloguin en el programa la declaració unilateral d'independència de Catalunya."

Paral·leles confluents? Malgrat les "estratègies paral·leles confluents" de Solidaritat i Reagrupament, l'últim mes ha estat un degoteig d'informacions sobre les baixes d'un partit cap

presumiblement com a cap de llista de Girona, de Toni Strubell.

Pel seu costat, Reagrupament aconseguia l'adhesió del Bloc Nacional Català i de Suma Independència, l'agrupació sortida arran del manifest de Broggi, Barrera, etcètera, i liderat per Enric Canela.

Precisament, Suma Independència havia inclòs abans el Partit Republicà Català i Els Verds-Alternativa Verda que, com hem dit, han acabat incorporant-se a Solidaritat Catalana.

D'esquerra a dreta, Alfons López Tena, Joan Laporta i Uriel Bertran, impulsors de Solidaritat Catalana. I Joan Puigcercós, president d'Esquerra.

Santi Vilanova, portaveu d'Els Verds, ha explicat a EL TEMPS que l'agrupació de Joan Carretero "no tenia cap sensibilitat ecologista" i, tot i que hi va negociar fins l'últim dia, el va convèncer més la coalició de Joan Laporta. Vilanova va explicar que, a SCI –"jo no sé si sortiré candidat o no"–, la seva feina serà "dissenyar i explicar una Catalunya independent energèticament".

La seva decisió d'adherir-se i donar una pàtina ecologista a la coalició Solidaritat Catalana també ha provocat la reacció de la resta de partits verds del Principat, que consideren Laporta responsable de l'especulació amb la zona natural de Can Trabal. Les crítiques li han arribat sobretot de l'Associació Ecologista-Esquerra Verda, propera a Esquerra Republicana.

Qui suma el 5%? El suport del Cercle Català de Negocis a dos partits que es presenten separats és simbòlic, però lògicament dividirà el vot dels seus socis entre l'un i l'altre. La llei electoral vigent estableix que, per obtenir un diputat al Parlament de Catalunya, s'ha d'aconseguir un 5% dels vots en una circumscripció i un 3% a tot Catalunya. La fragmentació pot perjudicar tots dos partits, si més no en alguna de les demarcacions. Hi

influiran, doncs, la participació, els vots per demarcacions i el total de vots aconseguits al Principat: un complex trencaclosques que no es resoldrà fins el dia de les eleccions.

La portaveu de Reagrupament, Rut Carandell, reconeix que la millor opció seria la candidatura unitària i per això Reagrupament continua obert a aquesta opció. De tota manera, afirma que hi ha temps "per a explicar el nostre full de ruta i evidenciar el grau de confiança que mereixen els nostres candidats: si una cosa cal evitar és tornar a decebre l'electorat, com ha passat abans amb Esquerra Republicana".

Alguns militants de Reagrupament consultats per EL TEMPS consideren que si aquesta associació i Solidaritat Catalana "es presenten separats, obtindrem més vots que no junts, perquè a molts potencials votants de Reagrupament no els agrada Laporta com a candidat". Però la llei electoral aplica l'esmentada barrera del 5% i si els vots es distribueixen entre dues o tres formacions, podria passar que en una circumscripció hi haguera més vot independentista que mai, però la fragmentació impediria que cap formació obtinguera representants al Parlament de Catalunya.

Alguns adherits a Solidaritat Catalana pensen que, finalment, Reagrupament no es presentarà i esperarà un

altre cicle electoral per a veure com evoluciona el panorama polític. Argumenten que les dues candidatures en algunes circumscripcions serien tan desequilibrades –i posen l'exemple de Barcelona, on els caps de llista de l'un i de l'altre seran Joan Laporta i Rut Carandell– que la retirada sembla aconsellable.

Uns altres militants de Reagrupament consideren que el model per a escollir els candidats a les eleccions ha estat estructurat d'aquesta manera per barrar el pas, precisament, a Joan Carretero –o fer-lo descavalcar del partit que ha fet a mida.

La desconfiança i els menyspreus s'alcen entre l'un partit i l'altre cada dia que passa.

La candidatura unitària que reclama el doctor Broggi sembla improbable però imprescindible, perquè el presumpte creixement de l'independentisme –fins ara només reflectit per enquestes d'opinió– faça augmentar el nombre d'escons independentistes al Parlament.

El doctor Broggi, de 102 anys, sap que, si la candidatura unitària no es presenta, ell només podrà votar un partit –i és probable que el seu vot es perdi.

Àlex Milian